

הכנת רשימת מקורות ואזכור פריטים ביבליוגרפיים בגוף הטקסט: APA7

מסמך זה מורכב משני חלקים:

א. כללים עיקריים לכתיבת רשימת מקורות (בסוף המסמך)

ב. כללים עיקריים לאזכור פריטים בגוף הטקסט (אזכור בגוף הטקסט)

א. כללים עיקריים לכתיבת רשימת מקורות (בסוף המסמך) (העבודה)

- הרשימה מתחילה בעמוד נפרד. יש לפתוח עמוד נפרד באמצעות לחיצה על זוג המקשים ctrl+enter (ולא באמצעות לחיצות מרובות על כפתור ה enter, דבר שעשוי להביא לשיבוש בעיצוב העמוד)
- הכותרת של הרשימה היא "מקורות" (ולא "רשימת מקורות" ולא "ביבליוגרפיה"), ממורכזת, מודגשת, ללא קו מתחת.
- סידור הרשימה לפי סדר אלפביתי, על פי שם המשפחה של הכותב.
- מקורות בעברית בנפרד ממקורות באנגלית: רשימת פריטים בעברית (מיושר לימין), ולאחריה רשימת פריטים באנגלית (מיושר לשמאל).
- מספרי העמודים בעברית כתובים מימין לשמאל, ובאנגלית משמאל לימין. כדי שמספרי העמודים בעברית יהיו מימין לשמאל, עליכם להקליד את המספרים בסדר הפוך, כלומר ראשית את העמוד שמספרו הגבוה ורק אז להקליד את העמוד שמספרו נמוך (קודם את העמוד האחרון, מקף, ורק אז את העמוד הראשון של המאמר/הפרק).
- הפריטים ברשימת המקורות לא ממוספרים (רק מופיעים אחד אחרי השני לפי סדר אלפביתי)
- יש לעצב את רשימת המקורות כפסקה תלויה. יש לסמן את הטקסט, תחת לשונית בית (home) <<פסקה (paragraph)>> מיוחדת (special) <<תלויה (hanging). פעולה זו תגרום לרשימת המקורות להיראות כך שהשורה הראשונה בולטת יותר החוצה, והשורות הבאות מוזחות פנימה:
- בר-זאב, י', פרנק וולף, מ', ושולט, ע' (2018). עישון סיגריות בזמן הריון- מניעה וטיפול. *הרפואה*, 157(12), 783-786.
- בורוביץ', ע', פרום, ע', ורבינרסון, ד' (2020). עישון פעיל וסביל במהלך ההיריון והשפעתו על העובר. *הרפואה*, 159(7), 503-507.

1. ספר

שם משפחה, אות ראשונה שם פרטי (שנה). שם הספר. שם ההוצאה לאור.

אייזנבך, ר' (1988). סטטיסטיקה ללא סטטיסטיקאים. אקדמון.

Seifert, K. (2012). *Youth violence: Theory, prevention and intervention*. Springer.

2. ספר ערוך (קובץ)

שם משפחה, אות ראשונה של שם פרטי (עורך). (שנה). שם הספר. שם ההוצאה לאור.

אבירם, א'. גל, ג'. וקטן, י'. (עורכים). עיצוב מדיניות חברתית בישראל: מגמות וסוגיות. מכון טאוב.

Smith, J. A. (Ed.). (2008). *Qualitative psychology: A practical guide to research methods*. Sage.

3. פרק מספר ערוך

שם משפחה של כותב הפרק, אות ראשונה של השם הפרטי (שנה). שם הפרק. בתוך אות ראשונה של השם הפרטי של העורך, שם משפחה (עורך), שם הספר (עמ'). שם ההוצאה לאור.

בן אריה, א' וקמחי, מ' (2007). מהפכת זכויות הילד והשירותים החברתיים לילדים. בתוך אבירם, א. גל, ג'. וקטן, י'. (עורכים) עיצוב מדיניות חברתית בישראל: מגמות וסוגיות (עמ' 338-309). מכון טאוב.

van de Vijver, F., & Leung, K. (2011). Equivalence and bias: A review of concepts, models, and data analytic procedures. In D. Matsumoto & F. van de Vijver (Eds.), *Cross-cultural research methods in psychology* (pp. 17-45). Cambridge University Press.

4. מאמר מכתב עת

שם משפחה, אות ראשונה של השם הפרטי (שנה). כותרת המאמר. שם הגורנל, מספר הכרך, (מס' גיליון), עמודים.

מחבר אחד

אחדות, נ' (2007). התכנית לשילוב הורים יחידים בשוק העבודה: משאבים וחסמים להשתלבות בתעסוקה. *ביטחון סוציאלי*, 73, 69-111.

Berkowitz, R. (2020). Students' victimization in schools: The role of gender, grade level, socioeconomic background and ethnocultural affiliation. *Children and Youth Services Review*, 114, 1-9.

שני מחברים

ארהרד, ר', וברוש, ז' (2008). מ"אין בעיה" ל"חליפה מיוחדת": התמודדות מערכת החינוך עם אלימות תלמידים. *דפים*, 46, 62-92.

Berkowitz, R., & Benbenishty, R. (2012). Perceptions of safety, teachers' support and absence from school due to fear among victims, bullies and bully-victims. *American Journal of Orthopsychiatry*, 82(1), 64-67.

שלושה מחברים ומעלה

רונאל, נ', שרעבי, ד', ועידן, ט' (2001). חיזור אללים בקרב תלמידי תיכון בישראל – מחקר חלוץ. *מפגש לעבודה חינוכית-סוציאלית*, 15, 105-120.

Smith, P. K., Singer, M., Hoel, H., & Cooper, C. L. (2003). Victimization in the school and the workplace: Are there any links? *British Journal of Psychology*, 94(2), 175-188.

5. עבודת מ.א. או דוקטורט

שם משפחה, אות ראשונה של השם הפרטי (שנה). כותרת העבודה. חיבור לשם קבלת תואר מוסמך/ דוקטור לפילוסופיה. שם המוסד האקדמי, עיר.

חורי- כסאברי, מ' (2002). הקשר בין מאפייני האקולוגיה של בית הספר לבין רמת הקורבנות של תלמידי. חיבור לשם קבלת תואר דוקטור לפילוסופיה. האוניברסיטה העברית, ירושלים.

Stirpe, T. S. (2004). *An investigation of adult male sexual offenders' state-of-mind regarding childhood attachment and its relationship to victim choice*.
Unpublished doctoral dissertation, University of Toronto, Toronto, Canada.

ב. כללים להפניה לרשימת מקורות בגוף הטקסט (אזכור בגוף הטקסט)

1. שמות מחברים לועזיים הנזכרים מחוץ לסוגריים ייכתבו בתעתיק עברי, מלווים בהפניות בתוך הסוגריים שייכתבו בלועזית עם שנת הפרסום. למשל "לפי מופיט (Moffit, 1993) אלימות בקרב בני נוער... "
2. כאשר יש הפנייה למספר מקורות שונים, יש לערוך את הסדר על-פי האלף-בית של שם משפחתו של הכותב הראשון של כל מקור. כשמופיעים שמות מחברים הן בעברית והן בלועזית בתוך הסוגריים יופיעו קודם שמות המחברים בעברית ואחר כך שמות המחברים בלועזית.
3. הפרדה בין הפניות למקורות של מחברים שונים הנזכרים יחד בתוך הסוגריים תעשה בנקודה ופסיק (;). לצורך הפרדה בין הפניות למקורות של אותו מחבר ישמש הפסיק בין שנות הפרסום, למשל, "בנבנישתי (2013, 2017) טוען כי...".
4. ציטוטים יובאו בתוך מירכאות אלא אם כן ישנם ציטוטים ארוכים (40 מילים או יותר). במקרה כזה יופיע הציטוט כפסקה נפרדת ופנימית ללא מירכאות.
5. **הפניה לפריט עם שני מחברים** : יש להזכיר את שמות שני המחברים בכל הפניה (ואז פסיק ושנת פרסום).
6. **הפניה לפריט עם יותר משני מחברים** : יש להזכיר את שם המחבר הראשון בצירוף "ואחרים" או "et al."
7. אם מופיעים בחיבור שני פרסומים או יותר של אותו מחבר מאותה שנה, יש להוסיף א (בעברית) או a (באנגלית) לפרסום הראשון, ב (בעברית) או b (באנגלית) לפרסום השני וכך הלאה (בנימין, 2002, 2002b) בהתאם לסידור הפריטים הללו ברשימת המקורות על פי כותרת המאמר.
8. אם נצטט מקור שלא ראינו, אבל קראנו אצל מישהו אחר שציטט אותו הרי יש לרשום בטקסט את שם העבודה ולתת הפנייה למקור ממנו נלקחה הציטטה. לדוגמא : אם נתייחס לעבודת כהן הנזכרת בעבודת בוכבינדר ולא קראנו את עבודת כהן, אלא רק את עבודת בוכבינדר הרי בטקסט עצמו נרשום : מחקרו של כהן (כפי שמצוטט אצל בוכבינדר, 2020), וברשימת המקורות נכניס רק את עבודתו של בוכבינדר.
9. **כדי להימנע מטעויות הקלדה שנובעות ממעבר בין עברית ואנגלית, יש לפעול לפי סדר הפעולות הבא : פתיחת סוגריים בעברית < החלפה לאנגלית וכתובת השם ושנת הפרסום באנגלית > החלפה לעברית וסגירת סוגריים בעברית.**

דוגמא לציטוט מקורות בגוף הטקסט

הציטוט לקוח מתוך ברקוביץ' ובנבנישתי (2012)

מספר מחקרים בחנו בריונות על ידי שאלונים למילוי עצמי עבור התלמידים. לדוגמא, במחקרם של רולידר ועמיתיו (2000) נמצא כי מבין התלמידים, שדיווחו כי הם קורבנות להצקה, 72.0% דיווחו כי הם מציקים גם לאחרים. ממחקר אחר (Haynie et al., 2001) שנערך בארה"ב

עולה כי, מקרב תלמידים שדיווחו על התנהגות בריונית בתדירות גבוהה, 53.0% דיווחו גם על היותם קורבנות בתדירות גבוהה. במחקרם של פרי ועמיתיו (Perry et al., 1998) נמצא כי כמה מהקורבנות הקשים ביותר לאלימות היו למעשה בין הילדים התוקפניים ביותר (5.2% מכלל המדגם). שיעורים דומים הנעים בין 6% ל 8% נמצאו במחקרים אחרים (Nansel et al., 2001; Schwartz et al., 1997).

בסדרת מחקרים נוספת, אשר עשו שימוש בשאלונים למילוי עצמי למדידת תופעת הבריונות, סווגו משתתפי המחקר לארבע קבוצות: בריונים בלבד, קורבנות בלבד, בריונים-קורבנות ותלמידים שאינם מעורבים בצורה משמעותית במעשי בריונות. לדוגמא, קומפולניאן ועמיתיו (Kumpulainen et al., 1998) מצאו כי מתוך כלל המשתתפים במחקר, 7.6% השתייכו לקבוצת הבריונים-קורבנות. במחקר אחר (Forero et al., 1999), התקבלו שיעורים גבוהים יותר של בריונים-קורבנות (21.5%). גאמפל (Gumpel, 2008), שחילק גם הוא את תלמידי מחקר לארבע קבוצות על פי ציוני התקן של המשיבים לסקר האלימות הבית ספרי (School Violence Inventory), מצא כי הקבוצה המעורבת של תוקפנים וגם קורבנות נעה בין 1.5% (בקרוב הבנות) ל 5.0% (בקרוב הבנים) מהמדגם.

מקורות

ברקוביץ, ר' ובנבנישתי, ר'. (2011). הקשר בין בריונות ותוקפנות בקרב תלמידי בתי הספר. *חברה ורווחה*, 31 (2), 225-254.

American Psychological Association. (2020). *Publication manual of the American Psychological Association 2020: the official guide to APA style* (7th ed.). American Psychological Association.

Perrin, R. (2009). *Pocket guide for APA style*. Wadsworth.